

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 377/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. augusta 2013 predbežne prerokoval sťažnosť A., a. s., B., zastúpenej spoločnosťou B., s. r. o., B., v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. B. J., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Cb 84/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A., a. s., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. júla 2013 doručená sťažnosť A., a. s. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice-okolie (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Cb 84/2009.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka doručila okresnému súdu 14. mája 2009 návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie sumy 2 742,23 € s prísl.

Okresný súd je od pojednávania konaného 22. marca 2011 dlhodobo nečinný, preto sťažovateľka podala 9. apríla 2013 sťažnosť na prietahy v konaní predsedníčke okresného súdu. Následne sa 10. júna 2013 uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito.

Od doručenia návrhu uplynulo obdobie viac ako 4 rokov, počas ktorého došlo k zbytočným prietahom, a skutočnosť, že došlo k uskutočneniu pojednávania, nie je podľa sťažovateľky „dostatočnou a účinnou nápravou v prejednávanej veci“, a preto sa domáha ochrany svojich práv na ústavnom súde.

Na základe uvedeného sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu v uvedenom konaní bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal okresnému súdu konať v jej právnej veci bez zbytočných prietahov, priznal jej finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € a úhradu trov konania.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na prerokovanie ktorých ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh zistil, že sťažovateľka podaním z 9. apríla 2013 doručila predsedníčke okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní, na ktorú

mu odpovedala prípisom sp. zn. 1 Spr. 2064/13 zo 6. mája 2013. V ňom v úvode uviedla, že okresný súd v konaní nekonal priebežne, a preto jej sťažnosť hodnotí ako opodstatnenú, a v závere uviedla: „*Nad ďalšou plynulosťou tohto konania bude vykonávaný každé tri mesiace dohľad predsedníčkou súdu.*“

Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti konštatuje, že hoci sťažovateľka podala predtým, ako sa obrátila na ústavný súd, sťažnosť na prieťahy v konaní (apríl 2013), takéto využitie právneho prostriedku nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažovateľkou aj so zreteľom na to, že odpoveď na jej sťažnosť jej bola doručená iba necelé dva mesiace pred podaním sťažnosti, nepredstavuje dostatočný časový priestor na poskytnutie možnosti napadnutému všeobecnému súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený jeho nečinnosťou. Okresný súd navyše vo svojom vyjadrení ubezpečil sťažovateľku, že vec bude pravidelne sledovať, a hneď prvým opatrením bolo nariadenie pojednávania.

Ústavný súd preto zastáva stanovisko, že v danom prípade bola sťažnosť ústavnému súdu podaná predčasne, a to v čase, keď ešte nebolo možné dospieť k záveru, že by vyčerpanie právneho prostriedku, ktorý zákon sťažovateľke na ochranu jej práv účinne poskytuje a na použitie ktorého je oprávnená podľa osobitných predpisov, bolo bezúspešné a neprinieslo ňou sledovaný cieľ. Naopak, okolnosti prípadu naznačujú nápravu stavu, pri ktorom dochádzalo k porušovaniu označených práv.

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia (obdobne napr. III. ÚS 11/2013).

Ústavný súd k tomu pripomína, že prípadne dlhšie obdobie nečinnosti všeobecného súdu, respektíve iné jeho konanie (neefektívny, nesústredený postup súdu) po podaní sťažnosti predsedníčke okresného súdu, ktoré by boli v príčinnej súvislosti s porušovaním základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva

podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, by nemuseli byť prekážkou prípustnosti opätovného konania a rozhodovania vo veci samej podľa § 24 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. augusta 2013